

Dzieje wsi Połajewo

Autor: Monika Kresa

Połajewo to wieś położona w powiecie radziejowskim, w gminie Piotrków Kujawski, na brzegu jeziora Gopło. Najstarszy zapis, dotyczący osadnictwa w rejonie dzisiejszego Piotrkowa Kujawskiego, pochodzi z 1252 roku i podaje, że książę kujawsko-łęczycki Kazimierz, przekazał biskupstwu włocławskiemu różne wsie kujawskie w tym Piotrków. Na rok 1325 datuje się erekcję parafii w Piotrkowie, od tego bowiem roku miejscowość ta funkcjonuje jako miejscowość parafialna. Według tradycji pierwszy kościół w Piotrkowie wybudowany przez biskupa kruszwickiego – Lucidusa został spalony w 1331 w czasie najazdu krzyżackiego. Obecny kościół wystawiony został przez Piotra Piotrowskiego kanonika włocławskiego właściciela Piotrkowa i proboszcza w pierwszej połowie XVI w. W roku 1589 Piotrków uzyskał prawa miejskie z rąk króla Zygmunta III Wazy. W miasteczku mieszkała przede wszystkim ludność rolnicza i rzemieślnicza. W roku 1800 Piotrków liczył ok. 500 mieszkańców. W ramach represji po Powstaniu Styczniowym miastu odebrano prawa miejskie, miało to miejsce w 1867 roku. Nadal było ono bardzo ważnym ośrodkiem handlu w okolicy. W 1933 roku w Piotrkowie pojawiła się elektryczność. W tym samym roku przez Piotrków Kujawski poprowadzono magistralę kolejową Herby Nowe - Gdynia, co spowodowało dalszy wzrost gospodarczy miejscowości i podniosło jej znaczenie w regionie. Przed wybuchem II wojny światowej w mieście mieszkało ok. 4000 osób, w roku 1945 liczba ta była niemal czterokrotnie mniejsza. Piotrków odzyskał prawa miejskie 1 stycznia 1998 roku.

Źródła: www.wikipedia.org www.bip.piotrkowkujawski.pl